

2024. április 24., szerda

Jn 12,44-50

Jézus beszéde és cselekedetei a Jóisten üzenete. Milyen jó lenne ebben legalább néha Jézushoz hasonlítani! Én hogyan tudnék a Jóisten üzenete lenni? Vagy legalább azt felismerni?

Biztos van olyan nektek is, hogy gondolkodtok egy adott helyzeten, hogy mi lenne a helyes.

Szóljak vagy ne szóljak? Kezdeményezzek vagy kivárjak? Segítsek vagy ne vonódjak be? Legyek bőkezű vagy legyek igazságos? Egy barátságot erőltessek vagy engedjek el? Néha nem is olyan könnyű meglátni a Jóisten akaratát a nehéz helyzetekben.

Amikor én ilyesmiken morfondírozom magamban, nagyon sokszor észreveszem, hogy ott motoszkál valahol bennem egy megoldás. Egy megézés, ami kívülről jön. Általában gyanítom róla, hogy nem a saját ötletem, és szinte mindig érzem azt, hogy nincs kedvem megcsinálni. Olyankor tudom, hogy jó nyomon vagyok... Azt hiszem, hozzám így beszél a Jóisten.

Befér még ide egy gondolat kísérletet, dilemma: Mindig az igazat kell, hogy mondja a Jóisten? De persze miért ne mondaná az igazat, ha csak nem az én érdekeemben. Lehet-e ilyen, hogy valakinek valamit „hallania kell”, hogy az élete fordulatot vegyen? Esetleg akkor is, ha aztán visszanézve nem is volt igaz, amit hallott?

A téma megjelenik a Mátrix című 1999-es filmben. Azt gondolom, a Jóisten működhet úgy, mint a filmbeli órákulum.

Tanos András, Székesfehérvár